

Forholdstalsvalgmaaden er i Virkeligheden en Kamp for Uvidelsen af den almindelige Valgret, for at den skal blive saa fylldig som vel muligt, og Socialdemokraterne og de Radikale kunne jo umuligt for fuldt Alvor være imod Forholdstalsvalgmaaden til Folketinget, fordi den netop realiserer deres Idealer, Idealer, som de gentagne Gange have udtalt her i Tinget. Saaledes sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) den 1. Oktober 1908 her i Tinget, at det gælder om at faa en Ordning saaledes, at alle Vælgeres Stemmer kunne faa samme Ret og samme Indflydelse; først af saadanne Valg kan der fremgaa et nyt Folketing, der vil være i Stand til at bære Danmarks fremtidige Udvikling. Men er det rigtigt, maa det ærede Medlem ogsaa gaa til det eneste System, som realiserer det. Den Gang troede det ærede Medlem formodentlig paa, at lige store Valgkredse realiserede det, og saa holdt han paa lige store Valgkredse, men realiserer de det ikke — og det gøre de ikke selv med Omvalg, det skal jeg om et Øjeblik komme til —, er der ikke andet for, end at hvis man sætter Maalet, man skal naa, som det højeste — og det maa man jo tro, naar man udtaler sig saadan — saa er det eneste, der er at gøre, at gaa den Vej, som fører dertil. Men mange andre have her i Tinget udtalt sig i samme Retning, og navnlig have det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og andre Talere, netop naar de have opgjort Valgresultatet, gjort op, at Valgresultatet ikke blev saaledes, som det burde være, thi Socialdemokraterne burde have saa mange, men de fik kun saa mange, Højrepartiet havde heller ikke faaet det Antal Repræsentanter, det havde Krav paa efter Vælgertallet, og saa fremdeles. Og hvad er det, der ligger bag ved al den Tale? Der ligger bagved dette, at Folketingets Sammensætning bør være saaledes, at Anskuelserne ude i Befolkningen faa Repræsentanter derefter her i Tinget, ellers er Talen jo fuldstændig hen i Vejret.

Det er selvfølgelig det, der ligger bagved, og ingen har her i Tinget paa en saa glødende Maade som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) taget Ordet for, at Folketingets Sammen-

sætning netop skal være saaledes. Det ærede Medlem holdt i Marts 1905 en flammende Tale mod det nylig dannede Ministerium J. C. Christensen, som det ærede Medlem mente var et fuldstændigt Vrangbillede af et Flertalsministerium, da der bag ved det kun stod et Mindretal ude i Landet. Naa, det var den Gang slet ikke oplyst, da vi slet ikke vidste, hvorledes Befolkningen ude i Landet stod til det nydannede Ministerium, efter at Reformpartiet den Gang var sprængt. Men hvad der her har Hovedbetydningen, er selvfølgelig de Argumenter, det ærede Medlem førte i Marken for sin Tale, det, han lægger til Grund for sin Opfattelse af, hvad Folketinget, ogsaa medens vi have Lands tinget deroppe, skal repræsentere. Idet han nemlig gør gældende, at dette Ting bør være en sand Folkerepræsentation, et Spejlbillede af det danske Folk, kommer han ind paa det, jeg nylig nævnedes, ogsaa ved den Lejlighed, at Højrepartiet bør have en større Repræsentation, hans Parti bør have en større Repræsentation o. s. v., og siger, at Flertallet maa finde sig i at gaa til en Ordning, hvorved Retfærdigheden sker Fyldest, hvorved den almindelige Valgret skal hævdes. Og det har for Resten Adresse ogsaa til det nuværende Ministerium, naar han derefter siger, at en parlamentarisk Regerings Eksistensberettigelse er, at den har sin Støtte i et parlamentarisk Flertal, et virkeligt Folkeflertal, hvoraf følger, at det nuværende Ministerium ingen parlamentarisk Berettigelse har. Men det interesserer jo ved denne Sags Behandling mindre. Men det ærede Medlem sluttede med at sige: Vi have en Ordning, den nuværende Ordning, hvorved Partierne ude i Landet ere saa skævt repræsenterede herinde paa Rigsdagen, at det fører til, at selve Parlamentarismen, selve den almindelige Valgrets Livsprincip, ikke kan være tjent med, at vi skyde denne Sag ud. Parlamentarismen kan ikke være tjent med at forfaltskes, den almindelige Valgret maa hævdes. Nu ville det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og jeg hurtig blive enige om, at den almindelige Valgret kan ikke hævdes ved andet System end ved Forholdstalsvalgmaadens Gennemførelse. Og saa kommer dertil, at ved denne Valg-